

Συνεδρίασις τῆς 18 'Ιανουαρίου 197 8

Σύνθεσις : Πρόεδρος Ὑψίστων Ἀντιπρόεδρος Πλάτων Μακρυγιάννης

Ἀντιπρόεδροί Λεωνδρος Κόδικας

Σύμβουλοι Δ. Παπανικολάου, Γ. Σγουρίτσας, Ε. Σαρακηνός, Β. Γιούμας

Πάρεδροι (γνώμαι) ἄνευ ψήφου Δ. Ράπτης, Γ. Πατρινέλης

Εισηγητής ὁ Πάρεδρος Γ. Πατρινέλης

Ἀριθ. ἐρωτήματος : 99676/π. Ἐ.

Υπουργεῖον Ἱ.Κ.Α. Γεν. Δ/σεως Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν, Δ/σεως Αἰκινήτου Περιουσίας.

Περίληψις ἐρωτήματος : Ἐρωτᾶται, ἐάν τό ΙΚΑ δύναται, βάσει τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 18 παρ. 3 Α.Ν. 1846/51, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπό τῆς παρ. 2 ἄρθρου 16 τοῦ Ν. 4497/66 ἢ βάσει ἄλλης τινός τυχόν διατάξεως, νά προέλθῃ εἰς τήν ἀγοράν ἀι- νήτου ἀνήκοντος εἰς Ἱερὸν Ναὸν δι' ἀπ' εὐθείας συμφωνίας.

Α.Π. 10208/93

30.9.77

ΕΝΤΥΠΙΟΝ Ν.Σ.Κ. 19 (α)
Α. 943

Επί του πρόσθεν ἐρωτήματος τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἐγνωμοδότησεν ὡς ἀκολούθως :

ὑπὸ τῆς διατάξεως τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Α.Ν. 1846/51 "περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων", ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 16 παρ. 2 τοῦ ν. 4497/66, ὁρίζεται ὅτι "Τὸ Δημόσιον, οἱ Δήμοι, αἱ Κοινότητες καὶ τὰ πάσης φύσεως Ν.Π.Δ.Δ., δύνανται νὰ παραχωρῶσι δωρεάν κατὰ κυριότητα εἰς τὸ ΙΚΑ ἢ ἐπὶ τιμήματι ὁριζομένῳ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, τὰ κατάλληλα γήπεδα πρὸς ἐμπλήρωσιν τῶν ἐν ἐδαφ. β' τῆς προηγουμένης παραγράφου σκοπῶν (πρὸς ἀνέγερσιν ἢ ἐπέκτασιν κτισμάτων πρὸς διευκόλυνσιν τῆς λειτουργίας του καὶ ἐπίτευξιν τῶν ὑπὸ τούτου ἐπιδιωκομένων σκοπῶν).

Τὸ Ι.Κ.Α., ποιούμενον χρῆσιν τῆς ἄνω διατάξεως, προήλθε, κατὰ τὸ διδόμενον ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν του πραγματικόν, εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῶν νομίμων ἐμπροσώπων (ἐκκλ. συμβουλίου) τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, διὰ τὴν ἀπ' εὐθείας ἀγοράν οἰκοπέδου ἀνήκοντος εἰς τὸν ἐν λόγῳ Ναόν, αἵτινες, συναινεύοντες καὶ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου διὰ τὴν τοιαύτην πώλησιν, κατέληξαν εἰς κατ' ἀρχὴν συμφωνίαν. Τίθεται δέ τὸ ζήτημα διὰ τοῦ ὑπ' ὄψιν ἐρωτήματος, ἂν πράγματι ἢ προπαρατεθεῖσα διάταξις εἰς τὴν περί ΙΚΑ νομοθεσίαν, ἔχει ἐφαρμογὴν εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν καὶ δύναται, ὡς ἐκ τούτου, τὸ Ἴδρυμα, νὰ προέλθῃ, ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης, εἰς τὴν ἀγοράν τοῦ οἰκοπέδου δι' ἀπ' εὐθείας συμφωνίας.

Συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 2200/1940 "περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", οἱ Ἱεροὶ Ναοὶ ἀποτελοῦν νομιμὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου" (Α.Π. 232/1968 ἐν ΝοΒ 16.735, ΣτΕ 3532/1970 ΝοΒ 19.929).

Τὸν χαρακτηρισμὸν τῶν Ἱερῶν Ναῶν ὡς ν.π.δ.δ., ὃν προέδωσεν αὐτοῖς ὁ ρηθεὶς Α.Ν. 2200/40, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ Α.Ν. 2255/1940, καὶ ὁ

ὁποῖος δὲν κατηργήθη ρητῶς μέχρι σήμερον, ἐπανέλαβον α) τὸ Ν.Δ. 126/1969 "περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἀυτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος", β) ὁ κατ' ἐξουσιόδοτησιν τοῦ τελευταίου τούτου Ν.Δ./τος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας (Ι.Σ.Ι.) ὑπ' ἀριθμ. 2 Κανονισμὸς, ἐπέχων ἰσχύον νόμου, "περὶ Ἱερῶν Ναῶν" ἐν ἄρθρῳ 2 αὐτοῦ καὶ γ) ὁ νόμος 590/31.5.1977 "περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" ἐν ἄρθρῳ 36 παρ. Ι, ὅστις ἐξεδόθη εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ καταργηθέντος Ν.Δ. 126/1969. Ἐξ ἑτέρου, κατ' ἄρθρ. 2 παρ. β' τοῦ Κωδικοποιημένου νόμου 4684/1930 "περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας κ.λπ" (Ἰδ. Σοῦβρον Πολ. Δικ. ἔκδ. 1966 σελ. 843), σκοπὸς τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. εἶναι ἡ διοίκησις καὶ διαχειρίσις τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, πλὴν τῆς ἀνηκούσης εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς. Ἐκ τῆς διατάξεως ταύτης συνάγεται ὅτι ἡ περιουσία τῶν Ἱερῶν Ναῶν δὲν ὑπήγχετο εἰς τὸν Ο.Δ.Ε.Π. ἀλλὰ ἐδιοικεῖτο καὶ ἐτέλει ὑπὸ τὴν διαχειρίσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων, τὰ ὁποῖα συγκροτοῦνται ἐκ πέντε μελῶν καὶ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2, 4, 13 παρ. Ι, 14 παρ. Ι καὶ 3 ἑδαφ. β' καὶ 35 παρ. Ι τοῦ Α.Ν. 2200/1940, ἀποφασίζουσι περὶ πάσης ἀγορᾶς, διαθέσεως καὶ μισθώσεως ἀκινήτων, ἐκπροσωποῦντα τοὺς Ναοὺς ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων καὶ πάσης Ἀρχῆς, ἀντιπροσωπεύοντα ^{ἐξ} ὑπὸ μέλους τούτων ὑπ' αὐτῶν δι' ἀποφάσεώς των ὀριζομένου. Πλὴν ὁμοίως, τὸ κῆρος τῶν ὑπὸ τούτων λαμβανόμενων ἀποφάσεων ἐξηρτᾶτο ἐκ τῆς ἐγκρίσεώς των παρὰ τοῦ οἰκείου Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου εἰς ὃ ἔδει νὰ ὑποβληθῶν καὶ ὅπερ ἐδιοικεῖτο νὰ ἐγκρίνη, τροποποίησις ἢ ἀκυρώσις αὐτάς (Ἰδ. Πρωτ. Βεροίας 10/1966 Ἀρμεν. Κ. 348 καὶ Συμπληρ. Νομολ. 1964-1968 Τ. 3ος σελ. 629 παρ. Ι καὶ 2). Καὶ εἶναι ἀληθές ὅτι ἐπῆλθεν τὸ Ν.Δ. 126/69 "περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" τοῦ ὁποῖου ἡ μὲν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 42 καθορίζει τὴν ἔννοιαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς

περιουσίας εις ην περιλαμβάνεται καί η των 'Ιερών Ναών η δέ παρ. 4 του αυτού άρθρου 42 προσδιορίζει τον ΟΔΔΕΠ (τέως ΟΔΕΠ) ως το μόνον αρμόδιον διά την διοίκησιν, διαχειρίσιν καί αξιοποίησιν της εκκλησιαστικής περιουσίας, ούχ' ήττον διως διά του έτι νεωτέρου καί ρητώς καταργήσαντος τό ρηθέν Ν.Δ. Ι26/69, ύπ' αριθμ. 590/1977 νόμου "περί Καταστατικοϋ Χάρτου της 'Εκκλησίας της 'Ελλάδος", η δικαιοδοσία του ως άνω 'Οργανισμού, εκ νέου μετονομασθέντος από ΟΔΔΕΠ εις ΟΔΕΠ, περιορίζεται, κατ' άρθρον 46 παρ. 5 αυτού, εις την διοίκησιν καί διαχειρίσιν αποκλειστικώς της έμποιήσεως μοναστηριακής περιουσίας, έξ ου παρέπεται, ότι η μή μοναστηριακή περιουσία, άρα καί η ανήκουσα εις τούς ιερούς ναούς τριαύτη, εκφεύγουσα της διαχειρίσεως του ΟΔΕΠ, ανήκει από της θέσεως εν ισχύι ως άνω νόμου (590/77) καί αϋθις εις τά οικεία εκάστου Ναού εκκλησιαστικά Συμβούλια, κατά τά προειρημένα.

Περαιτέρω, καί αναφορικώς προς τό ζήτημα του τρόπου καί της διαδικασίας της υπό των 'Εκκλησιαστικων Συμβουλίων διαχειρίσεως καί διαθέσεως της ανηκούσης εις τούς ιερούς Ναούς περιουσίας, σχετικαί τυγχάνουν αι εξής διατάξεις:

- α) η διάταξις του άρθρου 43 του Α.Ν. 2200/1940 καθ' ην "πάσα έμποιήσις ακινήτου η κινητου του ναου ως καί η σύστασις δικαιώματος επ' ακινήτου αυτού γίνεται διά δημοπρασίας..."
- β) η κατ' εξουσιοδότησιν της παραγράφου 2 του άρθρου 32 του Ν.Δ. Ι26/1969 εκδοθεΐσα διάταξις της παραγρ. 4 του άρθρου 30 του Κεφ. Η' "περί έμισθώσεων καί έμποιήσεων" του ύπ' αριθμ. 2 Κανονισμού της Ι.Σ.Ι. "περί ιερών ναών κ.λπ.", ητις κατά την διάταξιν του άρθρου 67 του Ν. 590/77, διετηρήθη εν ισχύι καί μετά έτι την κατάργησιν του εξουσιοδοτικού νόμου Ι26/69, επαναλαμβανομένης δέ της του μνησθέντος άρθρου 43 του Α.Ν. 2200/1940 όμοίας, όρίζει καί αϋθις ότι

"πᾶσα ἐκποίηση ἀκινήτου ἢ κινητοῦ τοῦ Νοοῦ ὡς καὶ ἡ σύσταση δικαιώματος ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου αὐτοῦ γίνεται διὰ δημοπρασίας..."

Ἡ τελευταία αὕτη διάταξις, ἐκδοθεῖσα κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ Ν.Δ. 126/69, τυγχάνει βεβαίως νεωτέρα τῆς τοῦ ἄρθρου 16 παρ. 2 τοῦ Ν.4497/66, ἥτις ἀντικατέστησε τὴν διάταξιν τῆς παρ. 3 ἄρθρ. 18 τοῦ Α.Ν. 1846/51 καὶ ὡς ἐν ἀρχῇ ἐλέχθη, προβλέπει τὴν δυνατότητα τῆς δι' ἀπ' εὐθείας πωλήσεως, ἄνευ δηλονότι δημοπρασίας, γηπέδων ἀνηνδόντων εἰς Ν.Π.Δ.Δ. (οἷοι καὶ οἱ 'Ι.Νοοί) πρὸς τὸ Ι.Κ.Α.-

Ἡ τελευταία ὁμοῦ αὕτη διάταξις, ἡ ἐν τῇ νομοθεσίᾳ περὶ ΙΚΑ τούτέστιν κειμένη, ὡς ἔλας εἰδικὴ καὶ μὴ ρητῶς καταργηθεῖσα ὑπὸ τῆς νεωτέρας μὲν χρονικῶς οὐ μὴν ἀλλὰ ἐπανάληφιν ἄπλῶς ἀποτελοῦσης τῆς προϋπαρχούσης ὁμοίας τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ Α.Ν. 2200/1940, δεόν νά θεωρηθῇ ἑκατά τὴν κρατήσασαν ἐν τῇ Συμβουλίᾳ τούτῳ γνώμην, διατυπωθεῖσαν ὑπὸ τῶν Πλ.Μαιφυγιάννη, Προεδρεύοντος Ἀντιπροέδρου, Α.Κόκκα Ἀντιπροέδρου, Δ.Παπανικολάου, Β.Σαρακηνοῦ, Β.Γιούμα Νομικῶν Συμβούλων καὶ Δ.Ράπτη Παρέδρου (Ψῆφοι 5, Γνώμη Ι)- ὡς ἐξακολουθοῦσα ἰσχύουσα ὡς πρὸς τὸ ΙΚΑ, οὐ μόνον διὰ τὸν ἐπιτεθέντα λόγον, ἀλλὰ καὶ διότι ἐπὶ τῇ ἀντιθέτῳ ἐμδοχῇ, τῇ καταργητικῇ τούτέστιν τῆς ἰσχύος τῆς ὡς ἄνω εἰδικῆς διατάξεως εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καθ' ἣν νεωτέρα ταύτης διάταξις ἐν τῇ ἐφ' ἑξῆς νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου κ.λπ. κειμένη νομοθεσίᾳ ἤθελε τυχόν προβλέπει γενικῶς τὴν κατόπιν δημοπρασίας ἐκποίησης ἢ διάθεσιν τῆς ἀκινήτου περιουσίας των ἧτοι καὶ ὅταν ἔτι δέν ὑφίσταται ρητὴ ἢ ἐν πάσῃ περιπτώσει σαφῶς ἐπιπεφρασμένη ὑπὸ τοῦ νομοθέτου εἰδικὴ περὶ τοιούτου ἀποτελέσματος βούλησις, ἡ θεσπισθεῖσα ὑπὲρ τοῦ ΙΚΑ εὐχέρεια ἢ παρέχουσα εἰς τὰ εἰρημένα Ν.πρόσωπα τὴν δυνατότητα τῆς ἄνευ δημοπρασίας πωλήσεως ἢ παραχωρήσεως αὐτῶ ἀκινήτων πρὸς πραγμάτων τῶν ἐν τοῦ προορισμοῦ του ὡς τοῦ μεγίστου ἀσφαλιστικῶ τῆς Χώρας φορέως, κοινωνικῶν σκοπῶν θά παρέ-

μενε γράμμα κενόν. Συνεπώς, εν όφει και τών προεκτεθέντων, ή προσήκουσα άπάντησις εις τό τιθέμενον ένώπιον του Νομικού Συμβουλίου έρώτημα δέον όπως ή καταφατική.

Κατά την διατυπωθεΐσαν όμως υπό του Νομικού Συμβούλου Γ. Σγουρίτσα όποσιν, υποστηριχθεΐσαν και υπό του Παρέδρου -Εΐσηγητου Γ. Πατρινέλη, ναί μέν ό περί ου πρόκειται 'Ι. Ναός άποτελει νομιμόν πρόσωπον δημοσίου δικαίου και άρμόδιον προς διαχείρισιν και διάθεσιν της περιουσίας τουτου τυγχάνει τό οικειτον ένκλησιαστικόν Συμβούλιον, οΰτινος αι άποφάσεις υπόκεινται εις την έγκρισιν του άρμοδίου Μητροπολιτικού Συμβουλίου (οΰτινος αι άποφάσεις υπόκεινται εις την έγκρισιν του άρμοδίου Μητροπολιτικού Συμβουλίου), καθ' όσον όμως άφορά εις τον τρόπον της διαθέσεως ταύτης και δή προκειμένου περί ένποιήσεως άκινήτου, ως έν προκειμένω, εφαρμογήν έχουν αι διατάξεις της κειμένης περί 'Εκκλησίας της 'Ελλάδος και 'Ι. Ναών νομοθεσίας αΐτινες και ύπερισχύουν της περί Ι.Κ.Α. τοιαύτης (άρθρ. 18 παρ. 3 Α.Ν. 1846/51 ως άντικατεστάθη κατά τ' άνωτέρω) και ως ειδικαι άλλά και ως νεώτεραι. Και περί του ότι μ έν ή περί 'Ι. Ναών σχετική διάταξις, ή του άρθρου 30 παρ. 4 τουτέστιν, του κατ' έξουσιοδότησιν του Ν.Δ. 126/69 έκδοθέντος υπ' αριθμ. 2 και Ισχύν νόμου επέχοντος Κανονισμού της Ι.Ε.Ι., ρητώς δέ διατήρηθεΐσα έν Ισχύι συμφώνως τή άρθρω 67 του Ν. 590/77 (παρά την κατάργησιν συλλήβδην του έξουσιοδοτικού νόμου) δι' ης σαφώς και κατά τρόπον έντόνως γενικόν επιβάλλεται μόνον ή διά δημοπρασίας ένποιήσις άκινήτου ή κινήτου του Ναού (πάσα ένποιήσις"...) τυγχάνει νεωτέρα της δι' άρθρου 16 παρ. 2 Ν. 4497/66 άντικατασταθείσης διατάξεως του άρθρου 18 παρ. 3 Α.Ν. 1846/51, ως έκδοθεΐσα έν έτει 1969, δέν είναι δυνατόν να

υπάρξει οιαδήποτε αμφισβήτησις. Ἀλλά, περαιτέρω, καί ἐν σχέσει πρὸς τὴν υποστηριζομένην ἄποψιν ὅτι, ἔστω καί νεωτέρας οὔσης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 30 παρ. 4 τοῦ ρηθέντος Κανονισμοῦ τῆς Ἰ.Σ.Ι.; ἢ τοῦ ἄρθρου 18 παρ. 3 Α.Ν. 1846/51 ὡς ἀντικατεστάθη, ὑπερισχύει ἐκείνης καθὼ ἐιδικῆς οὔσης τῆς ἐν τῇ νομοθεσίᾳ περὶ ἸΚΑ τοιαύτης, θὰ ἔδει ἀντιθέτως νά γίνῃ δεκτόν ὅτι εἰδική διάταξις τυγχάνει ἢ τοῦ ἄρθρου 30 παρ. 4 τοῦ Κανονισμοῦ Ἰ.Σ.Ι. ἐν ὄψει τῆς διατυπώσεως τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 18 παρ. 3 τοῦ Α.Ν. 1846/51 ὁρίζουσης ὅτι " τὸ Δημόσιον τὰ Ν.Π.Δ.Δ. κ.λπ. δύνανται νά παραχωρῶσι δωρεάν κατὰ κυριότητα εἰς τὸ ἸΚΑ ἢ ἐπὶ τιμῆματι γήπεδα... κ.λπ." ἐξ οὗ σαφῶς συνάγεται ἐπιφύλαξις, ἔχουσα προδήλως τὴν ἐννοίαν ὅτι παρέχεται ἡ δυνατότης τῆς τοιαύτης δι' ἀπ' εὐθείας πωλήσεως ἢ παραχωρήσεως, ἐφ' ὅσον ἡ οἰκεία περὶ ἑνὸς ἐκάστου τῶν ἀντισυμβαλλομένων νομικῶν προσώπων, τοῦ Δημοσίου, τῶν Δήμων κ.λπ. νομοθεσία δέν ἐπιτάσσει τὴν ἀποκλειστικῶς δι' ἄλλου τρόπου διάθεσιν, ἐφ' ὅσον δηλονότι δέν ὑφίσταται ἀντίθετος ἀπαγορευτικὴ διάταξις ἐν τῇ κειμένῃ νομοθεσίᾳ τοῦ ἀντισυμβαλλομένου Νομικοῦ Προσώπου ἀποκλείουσα ταύτην. Καί ὅπου μὲν ὑφίσταται τοιαύτη δυνατότης, δι' ἀπ' εὐθείας δηλαδή ἐμποιήσεως, δεόν νά γίνῃ δεκτόν ὅτι ἢ ἐν τῇ νομοθεσίᾳ τοῦ ἸΚΑ ὡς ἄνω διάταξις συμπορεύεται ἀπολύτως πρὸς τὴν ἀντίστοιχον διάταξιν τῆς οἰκείας νομοθεσίας τοῦ Ν.Π.Δ.Δ. κ.λπ., ὅπου δέ δέν συμβαίνει τοῦτο, δεόν νά γίνῃ δεκτόν ὅτι ἐπικρατεῖ ἡ ρύθμισις ἢ προβλεπομένη ἐν τῇ οἰκείᾳ νομοθεσίᾳ τοῦ Δημοσίου, Δήμου, Κοινότητος ἢ τῶν λοιπῶν Ν.Π.Δ.Δ., καθισταμένη εἰδική ἐναντι τῆς γενικῆς τοιαύτης τῆς τοῦ ἄρθρου 18 παρ. 3 Α.Ν. 1846/51, ἢ ὅστω λ.χ., συμπορεύεται ἀπολύτως πρὸς τὴν ἄνω διάταξιν τοῦ Α.Ν. 1846/51, ἢ περὶ Δημοσίου συναφῆς νομοθεσία, ἐνθα, ἐνῶ ὡς κανὼν τίθεται μόνον ἢ διὰ δημοπρασίας ἐμποιήσις ἀκινήτων ἢ κινήτων (ἄρθρον 65 τοῦ Κωδικοποιημένου νόμου περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως δημοσίων ἰτημάτων), κατ' ἐξαίρεσιν, προκειμένου περὶ ἐμποιή-

σεως δημοσίων κτημάτων εις Δήμους, Κοινότητας ή άλλα Ν.Π.Δ.Δ. ή κοινής ωφελείας Οργανισμούς, ρητώς προεβλέφθη ή άνευ δημοπρασίας έμποίησις αυτών (άρθρον 95 της άνω Κωδικοποιήσεως). Είς τήν περί Έκμλησίας και Έ.Ναών, όμως, κειμένην νομοθεσίαν ου μόνον ανάλογος ως προκειμένου περί του Δημοσίου δέν προβλέπεται ρύθμισις, ήτις νά συμπορεύεται πρός τό άρθρον 18 παρ. 3 Α.Ν. 1846/51, άλλ' αντιθέτως, επιτακτικώς επιβάλλεται ή διά δημοπρασίας μόνον έμποίησις ("Πάσα έμποίησις ακινήτου ή κινητου του Νοου ως και ή σύστασις δικαιώματος επί του ακινήτου αυτού γίνεται διά δημοπρασίας", άρθρον 30 παρ. 4 του Ισχύον νόμου επέχοντος Κανονισμού της Ι.Σ.Ι.). Δί μόναι δέ περιπτώσεις καθ' ας επιτρέπεται απόκλισις από του ανωτέρω γενικού κανόνος και έν αϊς δέν περιλαμβάνεται ή άνευ δημοπρασίας πρός τό Δημόσιον, τους Δήμους, Ν.Π.Δ.Δ. κ.λπ. έμποίησις ακινήτων του Νοου, περιοριστικώς αναφέρονται εις τήν υπ' αριθμ. 2 Κανονιστικήν Διάταξιν της Ι.Σ.Ι. έν άρθρω 2 και υπό στοιχεία η' έως στ', επ' άπειλή, μάλιστα, άκυρότητος της άνευ τηρήσεως της επιβαλλομένης ως άνω υποχρεώσεως καταρτισθείσης δικαιοπραξίας, δυναμένης δέ, της ταιαύτης άκυρότητος νά προταθῆ μόνον υπό του Έ.Ναου (άρθρ. 32 του ως άνω υπ' αριθμ. 2 Κανονισμού της Ι.Σ.Ι.).

Έν όψει πάντων ταύτων, ή γνώμη των μειονοψηφούντων είναι ότι ή διάταξις του άρθρου 18 παρ. 3 του Α.Ν. 1846/51, ως ισχύει νυν, αντικατασταθεΐσα υπό του άρθρου 16 παρ. 2 του Ν. 4497/66, δέν έχει εφαρμογήν εις τήν υπό κατάρτισιν σύμβασιν αγοραπωλησίας καθ' όσον και άμ έτι γίνη δεκτόν ότι ή ιδρύσασα τήν διά δημοπρασίας υποχρέωσιν πωλήσεως ακινήτων των Έ.Ναων αρχική διάταξις του άρθρου 43 του Α.Ν. 2200/1940 στερεΐται ισχύος μετά τήν δημοσίευσιν της αντίθετον περιεχόμενον έχούσης διατάξεως του άρθρου 16 παρ. 2 Ν. 4497/66, παρά ταυτα θά πρέπει νά γίνη δεκτόν ότι ή τελευταία αυτη

διάταξις απέβαλε τήν Ισχύν της μετά τήν φήμισιν της παραγρ. 4 του άρθρου 30 της, Ισχύν νόμου έπεχούσης, υπ' αριθμ. 2 Κανονιστικής διατάξεως της Ι.Σ.Ι. διά της όποίας έπεβλήθη εκ νέου, ή όποχρέωσις της πωλήσεως των άκινήτων των 'Ιερών Ναών διά δημοπρασίας και ήτις διάταξις Ισχύει και νυν συμφώνως τή άρθρω 67 του προσφάτως φημισθέντος Νέου Καταστατικού Χάρτου της 'Εκκλησίας της 'Ελλάδος (Ν.590/77).

" Οθεν, ή εις τό πρόσθεν τιθέμενον έρώτημα προσήκουσα άπάντησις είναι, κατά πλειονοψηφίαν, ότι ή υπό του ΙΚΑ συμφώνως τή διατάξει του άρθρου 18 παρ. 3 Α.Ν. 1846/51, ως αντικατεστάθη δι' άρθρου 16 παρ. 2 Ν.4497/66, αγορά άκινήτου άνήκοντος εις 'Ι. Ναόν δι' άπ' εύθείας συμφωνίας, τυγχάνει σύννομος.-

ΕΘΕΩΡΗΘΗ

2-2-1978

Μακρυγιάννης
ΠΡΑΤΩΝ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ

Πρόεδρος Π.Σ.Κ.
Πατρινέλης
Πατρινέλης

ΠΑΡΑΛΗΠΤΗΣ

Γεν. Δ/σεις Οίκων. 'Υπηρεσιών
Δ/σιν Δκινήτου Περιουσίας

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

1. Νομικόν Συμβούλιον του Κράτους (εις τριπλοσν)
2. Ι.Κ.Α. Κον Διοικητήν
3. Ι.Κ.Α. Κον Γεν. Δ/ντήν Οίκων. 'Υπηρεσιών